

Секція: Менеджмент

МОРОЗ С. Г.

*к.е.н, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національний фармацевтичний університет,*

БУЙ К. К.

*магістрант кафедри менеджменту і адміністрування
Національний фармацевтичний університет
м. Харків, Україна*

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Соціальний захист є однією з ключових категорій соціальної політики. У загальному розумінні він являє собою комплекс організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на забезпечення добробуту членів суспільства в конкретних економічних умовах. Формування системи таких заходів пов'язане з необхідністю мінімізації наслідків прояву недосконалостей ринку та попередження пов'язаних з цим соціальних ризиків [3, с. 104].

В умовах ринкових відносин у розвинених країнах Європейського союзу та Америки соціальний захист населення займає важливе місце у системі державних гарантій щодо здійснення прав і свобод, життя та здоров'я людини [1, с. 145]. Саме тому одним із напрямків здійснення соціально-економічної політики України є соціальний захист населення, пов'язаний з різними шкідливими чинниками, що мають безпосереднє відношення и до працівників фармацевтичної галузі. Проте в умовах сьогодення в існуючій системі соціального страхування та соціального захисту практично не враховується специфіка галузі, зокрема і фармацевтичної галузі, через що відсутній механізм соціального захисту спеціалістів фармації та його нормативно-правове регулювання [2, с. 86].

Чинне законодавство України надає фармацевтичному працівникові чимало професійних і соціальних прав та пільг, проте здебільшого вони так і залишаються на папері. Існує безліч причин, що призвели до такого стану, серед них слід відзначити:

- відсутність системного підходу до правової охорони прав і законних інтересів суб'єктів відносин у сфері охорони здоров'я, зокрема фармацевтичних працівників;

- недостатнє фінансування галузі охорони здоров'я;

- відсутність чітких законодавчих механізмів реалізації певних прав фармацевтичних працівників;

- недостатнє знання фармацевтичними працівниками своїх прав та обов'язків, відсутність бажання відстоювати свої права за допомогою юридичних засобів.

Для вирішення виявлених проблем необхідно впровадження комплексу заходів, зокрема:

- 1) удосконалення законодавчого регулювання правового статусу фармацевтичних працівників у системі охорони здоров'я;

- 2) створення органу самоврядування фармацевтичних працівників;

- 3) удосконалення адміністративно-правового механізму захисту прав фармацевтичних працівників;

- 4) впровадження додипломної освіти та підвищення кваліфікації фармацевтичних працівників з правових питань з метою ефективної реалізації ними своїх професійних і соціальних прав та виконання обов'язків.

Отже, в сучасних умовах ринкової економіки необхідно приділяти більше уваги соціальному захисту працівників різних галузей виробництва, проте важливо проводити їх диференціацію за різноманітними шкідливими чинниками. Особливу увагу слід приділяти працівникам медичної та фармацевтичної галузі, оскільки законодавство

захищає їх права лише на папері, а працюючої ефективною моделі соціального захисту немає. Внесення поправок та коректив в існуючі нормативно-правові акти, створення робочого органу фармацевтичного самоврядування, проведення інформаційних конференцій, щодо прав фармацевтичних працівників змінить недосконалість існуючої системи на краще.

Література

1. Демчак Р. Є. Соціально-економічний захист населення: теоретичний аспект / Р. Є. Демчак // Теоретичні та прикладні питання економіки. – Випуск 25. – С. 145-150
2. Зарічкова М. В. Теоретичне обґрунтування необхідності удосконалення системи соціального захисту спеціалістів фармації в Україні / М. В. Зарічкова // Фармаком. – 2013. – №3. – с.76-86
3. Скуратівський В. Соціальна політика / В. Скуратівський, О. Палій, Е. Лібанова. – К. : УАДУ, 2003. – 265 с.